

Eşini Sevmeyenler

— nedretc · 27 Kasım 2012

NEDRETCE1

..... Eşini sevmeyenler

Kendilerine sorsanız, kaderin bir oyunu olan, kötü şans diye belirledikleri, çocukları olduğu için devam ettiklerine inandıkları karı ve kocalar konumuz.

Uzun uzun istatistiklerden bahsedecek değiliz. Türkiye gerçeğini,televizyon izleyen, azıcık gazete okuyan herkes biliyor. Önemli olan, böyle durumlarla karşılaşıldığında ne yapılması gerektiğini bilmek.

Kadınların anaç yapıları, daima bu erkekleri teselli etmeden yana "ne yapsın, çok mutsuz adamcağız" diye önce acımlarla başlayan, sonra ilgiyle devam eden ve belki de yakınlaşmayla süren bir yolculuk bu kimi için. Affetmeye ve bağrına basmaya düşkün olan kadının yanı sıra, farklı ilişki ve çıkar peşinde olanların yok olduğunu söyleyecek de değiliz.

Adam mutsuz, iki çocuğu var, onbeş yıllık evli, karısını sevmiyor.Çocukları için katlanıyor diyelim. Niyeyse, böyle erkekler daima daha çoktur. Kadınlar bu tür ilişkileri gizlemek eğilimindedir; yine toplumsal yapımızdan kaynaklanan sebeplerle.

Onbeş yıl aynı kadınla evi paylaşan bu erkeğin, karısı tarafından da deli gibi sevildiğini düşünmek çok saçma olur. Muhtemelen kadın da aynı sebeplerle evliliği götürüyordur. Onun sosyal baskıları erkekten daha da fazla, hele bir de ekonomik özgürlüğü yoksa.Varsın erkek vazgeçilmez olduğunu düşünüp dursun. Baba evi daha çekici değildir ki kadın için. O evliliği sürdürme çabası, daha özgür sahiplenişleri kaybetmemek veya aile toplum ayıplaması yüzündendir çoğunlukla.

O tiril tiril giyinen iki dirhem bir çekirdek mutsuz erkekler, kadının sunduğu hizmetlerin alışkanlığındadır çoğunlukla. Kim ayrılıp da işleri yapacak, çocuklarla yakından ilgilenecek. Şikayet edip kendine yaşam içinde yaşam kurmak daha kolay gelmektedir. Bu da bir tatmin şekli. Hizmetleri kabul et, sorumlulukları devret, sonra mutsuzluk türküleri söyle. Ya karşıdaki insanın mutsuzluğu? Hayalleri, ümitleri, sevdikleri, sevmedikleri? Karnı tok, üstü örtük bir evi var; yeter ona. Saçmalamayın allahaşkına. O sizi mutlu etmek için çırpınan insan, inan senin kadar seviyordur seni.Sevişirken başkasını hayal edip onu kandırma. Aldattığını sanan aldanır. Başkasını düşünen, aynı davranışa maruz kalır. Senin hayalların varsa, onun da var.

Gelelim, bu eşini sevmeyenlerin en büyük savunma mekanizmalarına.

Ailemin zoruyla evlendim (çok etkilidir).

Evlenmek zorunda kaldım (tecavüzcü Coşkun).Evlendikten sonra çok değişti, bana bakmıyor, kendini salıverdi (bunu diyen, bira ya da rakı göbeği yapmış ve üstelik kıyafetlerinin uyumu, seçimi, giydirilmesi de eşi tarafından karşılanmıştır. Pantolonundaki çift çizgiyi de, gömleğinin iyi ütülenmemesi de sorun oluyordur).Kadın kendini salmıştır, doğrudur; kendine ayıracak zamanı yoktur, ya da hem çalışıp hem ev

kadını olmanın yanı sıra, çocuklar ya da aileden bir büyüğün bakımını da üstlenmiştir. Bu arada, adamın zevkleri de değişmiştir.Evlendiği kadını beğenmeyen erkek te aynen durmuyordur ama bu göz ardı edilir.Aileme ve arkadaşlarıma kötü davranıyor. Bak bu da doğru olabilir. Çağımızda her ne kadar kaynana, kayınvalide olarak kibarlaşıp köşeye konulduysa da, işlevi değişmedi. Gelinlerin ekonomiye katkıları arttığından, eskisi kadar hükümlerinin olmadığı düşünülebilir ama siz bunlara sakın inanmayın. O çok değerleri, biricik kimselere layık bulmadığı oğulları ellerinden alınan kaynanalar, geline hayatı zindan etmek için, her buldukları köşede çekiştirmeye çalışırlar. Önceleri yeni olmaktan ya da aşkının yoğunluğundan aslanlar gibi mücadele veren damadımız, zaman geçtikçe "anneyi haklı bulmaya başlar". Oysa o nelere layıktır. Eee, karısı da çok olmaya başlamıştır. Annesi affeder onu; oysa karısı konuşur, dır dır dır da dır dır... Bitmeye başlayan bir ilişki öncesinin yanık kokularıdır bunlar.Bu dönemlerde bir süre yalnız yaşamak, en iyi çözümdür. Hayatınızda ne kadar yer kapladığını görmenin en iyi ilacı. Bunu sonsuz özgürlük diye de değerlendirebilirsiniz, ya da sonsuz yalnızlık.Yaşayın görün.